

Motion till riksdagen 2020/21:797

av **Matheus Enholm m.fl. (SD)**

Grundlag

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en ny programskrivning i grundlagen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reversera sentida grundlagsrevisioners utmönstringar av begreppet svenska medborgare och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur det allmänna bättre kan skydda dem som på otillbörlig grund missgynnas på grund av sin politiska åskådning och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ingen ska diskrimineras på grund av att denne är svensk och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om etniska, språkliga och religiösa minoriteters kultur- och samfundsliv och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om svenska språket och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om första maj och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla helgdagar, utom första maj, som anges i lagen (1989:253) om allmänna helgdagar ska lyftas in på lämplig plats i regeringsformen och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda införandet av en dag för att hedra kommunismens offer och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utmönstra uppräkningsorganisationer i 1 kap. 10 § regeringsformen och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att grundlagsfästa att valutan i Sverige är den svenska kronan och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en skrivning om att en ny monark ska väljas om den nuvarande ätten Bernadotte utslocknar, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kröning av nästa monark och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en ny allmän flagglag och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att beivra flaggskändning under vissa omständigheter och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka exponeringen av nationella symboler och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om nationalsången och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverigedemokraterna är ett socialkonservativt parti med nationalistisk grundsyn. Det innebär bland annat att partiet vilar på en solid demokratisk grund. För oss är det således självklart att folkstyret är det centrala vid stiftande av lagar. Lika självklart är det att all offentlig makt utövas under lagarna. Folkstyret förverkligas genom grundlagen, regeringsformen. Den nuvarande regeringsformen härstammar, med vissa senare ändringar, från 70-talet. Den ersatte i sin tur 1809 års grundlag som då var världens näst äldsta ännu tillämpade grundlag. Det svenska samhället har ändrats och de politiska värderingarna har svängt sedan 70-talet. Sverigedemokraterna står bakom det mesta som bestäms i regeringsformen men menar att tiden är mogen för att genomföra ett antal förändringar. Dessa förändringar är en bit på väg mot det goda sammanhållna demokratiska samhället.

Folkstyret

Det fundament på vilket regeringsformen vilar utgörs som ovan nämnt av folkstyret. Regeringsformen säger dock inget om det folk som faktiskt ska styra. Eftersom folkstyret och regeringsformen är till för Sverige och svenskarna bör regeringsformen, med förebild från andra europeiska länders grundlagar, inledas med en berättelse om Sverige som land och svenskarna som folk. Hur överflödigt och främmande det än kan ha tett sig för våra grundlagsfäder att behöva definiera något så uppenbart och grundläggande, ska det aldrig ens kunna ifrågasättas vilket folk det är som åsyftas i regeringsformens portalparagraf. Sålunda ska inte någon offentlig makt i Sverige kunna utgå från något eller några andra länders folk, åtminstone inte utan uttryckligt medgivande från det svenska folket.

Överlag bör även sentida grundlagsrevisioners utmönstringar av svenska medborgare, till förmån för betydligt vidare begrepp som var och en, reverseras. Svensk grundlag ska naturligtvis åsyfta och åtnjutas av svenska medborgare i första hand. Därutöver kan förstås hela eller delar av motsvarande skydd och rättigheter som stadgas för medborgare även tillerkännas var och en som i övrigt är underställd svensk rättstillämpning, så länge inte annat följer av annan lag eller författning.

Regeringsformens inledande bestämmelser kan sägas utgöra ett slags programförklaring om vilka hänsyn och mål som ska verka vägledande för det allmänna. Bland annat ska det allmänna motverka diskriminering av människor på grund av kön, hud-

färg, nationellt eller etniskt ursprung, språklig eller religiös tillhörighet, funktionshinder, sexuell läggning, ålder eller andra omständigheter som gäller den enskilde som person. Denna katalog innehåller i huvudsak omständigheter som individen själv inte väljer. Ett uppenbart undantag från denna katalog är religiös tillhörighet. Självklart ska ingen diskrimineras på grund av sin religiösa tillhörighet. Med detta sagt finns det religiösa samfund som i olika grad är både våldsbejakande och extremistiska. Detta gäller i motsvarande grad även politiska ideologier. Då det svenska rättssystemet trots detta allmänna målstadgande klarar av att motverka och beivra religiöst motiverad brottslighet samt i erforderlig grad även skydda och tillerkänna olika religiösa grupper ett adekvat och ändamålsenligt skydd torde det inte föreligga några hinder att i motsvarande grad tillerkänna politisk åskådning samma grad av skydd som religion. Politisk åskådning borde därför upptas i katalogen av diskrimineringsgrunder i RF 1:2 på samma villkor som religion. Det är mycket märkligt att detta ännu inte skett då det i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna redan finns ett förbud mot diskriminering på grund av politisk åskådning. Under iakttagande av samma överväganden bör även utredas hur politisk åskådning kan införas som grund i RF 2:12. I samband med en sådan förändring ska ett tillägg till regeringsformen göras med innebörden att ingen får särbehandlas eller diskrimineras på grund av att denna betraktas av sig själv eller andra som svensk. Vidare kan man läsa att det allmänna ska främja minoritetens egen kultur och samhfundsliv i Sverige. Detta stadgande framstår inte heller som särskilt lyckat då en sådan grundsats försvårar den självklara principen att invandrare i Sverige ska assimileras, inte integreras. Sådana kulturella undantag bör endast vara förbehållna Sveriges fem erkända historiska minoriteter. En annan förbisedd, men viktig, symbolfråga är den om svenska språket. Det svenska språkets ställning som huvudspråk i Sverige bör självklart grundlagsfästas.

Helg- och minnesdagar

I grundlagen bör införas en stadga, där det anges vilka de svenska helgdagarna är och att de vilar på en historisk grund som kan vara både icke-konfessionell, kristen och hednisk. Vid en sådan lagändring bör första maj utgå och ersättas med en annan dag, såsom till exempel veterandagen, Engelbrektsdagen eller någon liknande dag med motsvarande koppling till det svenska arvet.

Sedan tidigare finns en svensk nationell minnesdag för Förintelsens offer. Det har tyvärr visat sig att svenska ungdomars kunskaper om kommunismens, till skillnad från nationalsocialismens, illgärningar är mycket bristfälliga och med tiden riskerar att försvinna. Mot denna bakgrund bör regeringen utreda möjligheten att införa en svensk minnesdag såväl som ett monument, tillägnade kommunismens offer.

Suveränitet

Med suveränitet avses svenska statens självständiga oavhängighet gentemot andra stater samt emot över- och mellanstatliga organisationer. I tider där starka globalistiska och federala krafter verkar i Sverige och utomlands finns det goda skäl att stärka den svenska suveräniteten, både genom internationell diplomati och genom att verka för ökat nationellt självbestämmande hemma i Sverige. Regeringsformen medger att

Sverige kan överlåta beslutanderätt som inte rör principerna för statsskicket till Europeiska unionen, EU. I själva verket är det inte säkert att konstitutionella frågor kommer förbli en svensk angelägenhet. Från EU-domstolens sida anser man nämligen att EU-rätten har tolkningsföreträde även över svensk grundlag. Detta är oerhört allvarligt och måste motverkas. Ett av Sverigedemokraternas främsta mål inom EU-politiken är att så mycket självbestämmande som möjligt ska stanna i, och återföras till, Sverige.

Sverige ska kunna gå med i, och om svenska folket så önskar, lämna mellanstatliga och överstatliga samarbeten. Skulle svenska folket vid något tillfälle besluta att Sverige inte längre ska vara medlem i EU kan Sverige lämna unionen först sedan EU-medlemskapet utmönstrats ur regeringsformen, en process som kommer ta flera år då ett mellanliggande val sannolikt skulle behövas för att genomföra förändringen. Det är därför uppenbart att bestämmelser om vilka organisationer Sverige är medlem i eller samarbetar med inte bör finnas omnämnda i grundlagen. En annan organisation som finns omnämnd i grundlagen är Förenta nationerna (FN). Det svenska medlemskapet i FN är en självklarhet men det finns ingen anledning till att det, eller något annat av Sveriges alla medlemskap i olika internationella sammanslutningar, ska omnämnas särskilt i regeringsformen. Det torde räcka med ett förtydligande i regeringsformen om att Sverige deltar i internationellt samarbete i olika sammanhang.

Valuta

Det bör införas en stadga i grundlagen att Sveriges valuta är svensk krona. Detta torde ge kronan ett välbehövligt skydd för det fall politiker, i Stockholm eller Bryssel, mot folkets vilja hastigt skulle vilja införa en annan valuta än kronan.

Ordensväsendet

Ordensväsendet, som fram till utgången av 1974 var rättsligt knutet till kungen, är idag en skugga av vad det en gång var. Vissa utmärkelser ligger vilande och andra kan endast delas ut till andra medborgare än svenska. Det är en märklig ordning att svenska medborgare som gjort insatser för landet inte ska kunna belönas på samma sätt som vi belönar utländska medborgare. Sverigedemokraterna välkomnade därför beslutet att tillsätta en parlamentarisk kommitté som bland annat ska tillse att ordensväsendet ska återuppväckas och kommer att följa utvecklingen noga.

Succession och monarki

Sverige har alltid varit en monarki och ska så förbli. Fram till 1974 fanns en stadga om att om den olyckliga händelsen skulle inträffa att Sverige står utan tronföljare ska riksdagen skyndsamt tillse att en ny kung eller drottning kan väljas. Denna ordning bör införas på nytt. Tidigare exempel på valda kungar i Sverige är Gustav Vasa och nuvarande kungens anfader Karl XIV Johan. Inför nästa trontillträde bör dessutom frågan om en modern kröning utredas.

Flagga och nationella symboler

I ett kungligt brev från 19 april 1562 sägs att svenska flaggan ska vara ”gult udi korssvijs fördeelt på blott”. Allt sedan dess har den svenska flaggan i varierande storlek och nyans vajat över landet. Idag råder en ordning som innebär att utseendet på svenska flaggan regleras i lag men flaggdagarna regleras i förordning. Frågan om kungliga flaggdagar ses i skrivande stund över i en parlamentarisk kommitté och Sverigedemokraterna kommer att följa utvecklingen noggrant. Det finns dock för övrigt inga föreskrifter som reglerar när myndigheterna ska flagga eller ens vilken flagga som ska föras. Frågan om flaggning över enskilda myndigheter blir istället föremål för beslut för den enskilda myndighetschefen. Många myndigheter flaggar även med EU-flaggan eller till och med politiska och ideologiska flaggor. Den svenska flaggan är en symbol för Sverige och därmed i förlängningen för svenska myndigheter. Alla regler för flaggning bör samlas i en enda flagglag. Flagglagen bör innehålla regler för flaggans utseende, ceremonier för flaggning, vilka flaggdagar som ska anses vara officiella och att myndigheter endast ska föra den svenska flaggan, regionala flaggor, eventuella gästflaggor och myndighetsspecifika flaggor. Flagglagen bör även påbjuda att samtliga svenska myndigheter ska flagga på officiella flaggdagar och iaktta de ceremonier som gäller för flaggning. Vad gäller privat flaggning bör sådan snarare uppmuntras än påtvingas. Flaggskändning som utförs i ett led att uttrycka missaktning för Sverige och svenskarna bör kriminaliseras. Vid utformningen av en ny svensk flagglag bör principer från andra europeiska demokratiers flagglagar beaktas.

Frågan om nationella symboler är mycket viktig varför det offentliga bör arbeta mer för att de nationella symbolerna ska synas i det offentliga rummet, något som Sverige kommer till korta inom i ett globalt perspektiv. När t.ex. USA:s president talar i tv finns ofta en nationalsymbol – den amerikanska flaggan – bredvid eller bakom podiet. För att stärka den nationella förankringen och medborgarnas nationalkänsla bör både riksdag och regering verka för en ökad exponering av nationalsymboler i officiella sammanhang. Av samma orsak bör även stadgas att *Du gamla, du fria* är Sveriges officiella nationalsång.

Matheus Enholm (SD)

Fredrik Lindahl (SD)

Per Söderlund (SD)

Mikael Strandman (SD)

Patrick Reslow (SD)